

Ca l'Anfruns

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: c. Cal Vidu, 1
Alçada: 391

Coordenades:

Latitud: 41.32721
Longitud: 1.93353
UTM Est (X): 410753
UTM Nord (Y): 4575630

Classificació

Número de fitxa 08020 - 60
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme Noucentisme Popular
Segle XX
Any 1921
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cadastral: 0857104DF1705N
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dj., 28/05/2009 - 02:00

Descripció

Conjunt arquitectònic conformat per un casal d'estil noucentista amb capella privada i altres edificacions annexes d'ús agrícola, tancat per un baluard. L'edifici principal està sobrealçat en una plataforma de la mateixa extensió que la planta, de forma quadrada, amb planta baixa, pis i golfes, i teulada de teula àrab a doble vessant amb una balustrada que recorre tot el perímetre de la teulada. L'edifici presenta una disposició simètrica i pràcticament idèntica de les obertures a totes les façanes, únicament diferent a la façana principal. Totes les obertures són quadrades i els marcs presenten un arrebossat de color blanc, que es distingeix així del color salmó de la superfície del parament de la façana, sense decoració, a excepció de les finestres del primer pis de la façana principal. Aquesta està presidida, a la zona central de la planta baixa, per una escala senyorial que dona accés al portal d'entrada. Aquesta zona de l'escala i el portal està coberta per una porxada sostinguda per columnes situades als extrems que hi ha davant de l'escala, mentre que a la part superior esdevé una terrassa per a la finestra central del primer pis. A cada costat de la porta d'entrada a l'edifici hi ha una finestra quadrada, amb balcó semicircular i balustrada. A nivell del primer pis, la finestra central, que surt a la terrassa conformada per la part superior de la porxada de la planta baixa, ja esmentada, està coronada per una orla de motllura de calç o guix, amb decoració vegetal. A cada costat d'aquesta finestra hi ha una altra, de característiques idèntiques a les situades als laterals de la planta baixa, però coronades també per orles de motius vegetals amb un medalló enmig. Corona la façana, com ja s'ha dit, una important balustrada amb un frontó al centre, enmig del qual hi ha una altra orla que emmarca la data "1921", les xifres fetes en calç o guix, ondulants, de tradició modernista. Cal destacar que la balustrada està dividida en diversos segments, entre els quals hi ha col·locades hídries, de caràcter ornamental. Pel que fa a la resta de façanes, aquestes presenten tres finestres a cada planta, disposades simètricament, com ja s'ha dit, destacant la finestra central del primer pis, que presenta balcó semicircular amb balustres, i les tres finestres del pis de les golfes, quadrades i molt petites. Les façanes est i oest surten, a nivell de planta baixa, a una terrassa, mentre que la nord, que és la principal, surt a un rebedor situat al voltant de la porxada de l'entrada i limitat per una elegant balustrada de tradició romàntica que dona a la pineda de Ca l'Enfruns i que dona accés, pels laterals, a la resta dels jardins de la finca. La façana sud comunica directament amb els jardins de la finca; en aquesta destaca el portal d'entrada situada al centre de la planta baixa, que presenta una porta de fusta que sobresurt lleugerament de la vertical de la façana. L'edifici presenta, a la part baixa, sòcol amb revestiment de color blanc a les quatre façanes, i cantoneres igualment de revestides de blanc.

Observacions:

(Continuació descripció)

La capella d'Entrepins, situada al sector est del conjunt, és la capella privada de Ca l'Anfruns. Adossada al baluard de la finca i molt a prop de l'entrada, és un edifici de planta rectangular, d'una sola nau, amb teulada de teula àrab a doble vessant. Orientada en sentit NE-SW, presenta curiosament façana amb porta d'entrada als dos extrems. L'aparell constructiu de l'edifici és fet amb blocs de pedra irregulars, amb maó i arrebossat amb tàpia, excepte a la façana, NE, la més destacable, la qual, per trobar-se prop de l'entrada al recinte de la finca, és la que presenta un aspecte més senyorial: un gran portal d'entrada amb porta de fusta a doble batent, d'arc carpanell amb mènsules sota l'arrencament de l'arc, que ocupa pràcticament tota la façana. A banda i banda del portal trobem ja els pilars que enfilen la resta dels extrems de la façana per quedar rematats en uns pinacles piramidals esglaonats senzills, de maó vist. La part superior central d'aquesta façana, per sobre l'arc del portal, presenta una franja horitzontal de rajola verda, i per sobre el frontis, rectangular sense decoració, amb les cantonades lleugerament arrodonides i rematades per una creu llatina. L'arrebossat de la façana és de color blanc, a diferència de la resta de l'edifici, i no hi ha decoració escultòrica. La façana oposada, orientada al SW, és més senzilla; presenta, a la planta baixa, la porta d'entrada, d'arc escarser, sobre el qual hi ha un ull de bou. La part superior està rematada per un campanar d'espada d'un sol ull. No hi ha decoració de cap mena. La resta d'edificacions del recinte corresponen a elements de caràcter agrícola, com l'antic edifici de les cavallerisses, o el corral

Història

Aquest edifici ha rebut diversos noms al llarg de la història: Mas Costa, Can Carreres, Can Anfruns i Ca l'Anfruns. El document més antic on s'esmenta aquest edifici és en un capbreu de l'any 1595, amb el nom de Mas Costa, propietat de Gabriel Panyella, però on hi treballava el seu gendre Gaspar Aymerich. Gabriel Panyella també era propietari del Mas Glassat. El Mas Costa era contigu al Mas Glassat, i antigament formaven una sola finca. En canvi, l'any 1701 es diu que el Mas costa limitava a l'est amb Mas Glassat, a ponent amb Vendrell del Roure i Jaume Romagosa, al nord amb Vendrell de l'Hostal i el sud ell mateix. El 1597 el mas és confessat per Gaspar Aymerich i recuperat posteriorment per Gabriel Panyella, qui el ven a Antonio Carreras l'any 1617. A la confessió del Mas de la Clota, s'esmenta com a límit nord l'honor de Montserrat Vendrell (del Roure), que abans era de Gabriel Panyella del Mas Costa. El Mas Costa també apareix com a límit est del mas Torra (Puig Castellar), i també al límit nord de la peça "Font Sangonera", doncs a l'est limita amb el mas Glassat, resseguint la serra fins el Puig de la Desfeta. L'any 1593 Climent Garau compra el Mas Costa i el Mas Glassat a Gabriel Panyella. El 1817 torna a aparèixer documentat el Mas Costa, vulgarment anomenat Carreras. L'any següent, 1818, s'instal·len a Can Carreres Josep Anfruns, foraster i militar carlí amb rang de capità, i la seva muller Maria. Segons informació oral del senyor Francesc Sánchez, el cognom d'aquest militar seria "Fruns", i no "Anfruns", de manera que el nom de "Ca l'Enfruns" vindria d'aquest cognom: en Fruns. Ca l'Enfruns és un dels masos esmentats al salpàs del 1880 com a Maset de l'Enfruns. L'any 1921, l'edifici pateix una profunda reforma que dona lloc a l'immoble actual, d'estil eclèctic, que conserva algunes decoracions de tradició modernista a la façana principal, i trets típics del noucentisme i del romanticisme.

Bibliografia

PARELLADA, Xavier (2009): "Història dels Masos de Begues". Inèdit

